

חַת־ת לְשַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת נְשִׂיא (בְּחוּ"ל ב' דַּחַג הַשְּׁבוּעוֹת) ז' סִיוֹן, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקֶּהֶל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִישׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִשׁ"י

"זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ", וְאֵלּוּ כָּל הַמִּתְנֻנּוֹת שֶׁהַלְוִיִּים הִקְרִיבוּ לְרַגְלֵי חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ וְהַכְּנֹתוֹ לְשִׁמוֹשׁ מִדֵּי יוֹם.

הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת כִּמָּה הַסֹּךְ הַכּוֹלֵל שֶׁל כָּל מִתְנֻנּוֹת הַנְּשִׂאִים יַחַד, כְּדֵי שְׁנוּכַל לִרְאוֹת שֶׁכָּל הַמִּתְנֻנּוֹת שְׁלָהֶם שָׁמְחוּ אֶת ה'.

סכּוּם כּוֹלֵל שֶׁל כָּל הַמִּתְנֻנּוֹת:

- שְׁתֵּים עָשָׂר קְעָרוֹת בָּסָף

- שְׁתֵּים עָשָׂר מִזְרְקֵי בָּסָף

יַחַד הֵם שִׁקְלוּ 2400 שִׁקְלֵי בָּסָף

- שְׁתֵּים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב מְלֵאוֹת קְטֹרֶת

שִׁקְלוּ יַחַד 120 שִׁקְלֵי בָּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ.

- 12 שְׁוֹרִים

- 12 אֵילִים

- 12 כִּבְשִׂים

לְקָרְבַן שְׁלָמִים

- 24 שְׁוֹרִים

- 60 אֵילִים

התורה אומרת כיצד ה' היה מדבר עם משה רבנו במשכן.
כאשר משה נכנס למשכן לדבר עם ה', הוא היה שומע את ה' מדבר בקול רם כמו שנשמע בהר סיני.
אולם התרחש נס- משה יכל לשמוע את הקול רק בתוך המשכן, מחוצה לו, לא יכל אף אחד לשמוע.
הקול היה נשמע כאלו מדבר לעצמו ומשה היה רק מאזין.
הקול היה נשמע מבין הכרובים מעל הארון. משה שמע מהקדש, הוא לא נכנס לקדש הקדשים.
(רק במקומות בהם נאמר בתורה שה' דבר גם עם אהרן היו שניהם נוכחים, בכל הפעמים האחרות
משה דבר לבדו עם ה')

תהלים / יום ז' לחדש פרקים ל"ט- מ"ג

בתהלים של היום כתוב "היתה לי דמעת לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלקיך"-
הדמעות שלי הם כמו המאכל שלי, והן שואלות אותי כל הזמן איפה ה'
הרבי מסביר שהפסוק הזה אומר שכדי שאדם יהיה באמת קרוב לה' הוא צריך לבכות לה' כל הזמן,
לא רק בשבת או רק בזמן התפלה, אלא אפילו בזמן האכילה או משחק במשך השבוע.

תניא / שער היחוד והאמונה פרק א' (ז' סיון שנה פשוטה)

החלק הזה של התניא נקרא "שער היחוד והאמונה". המשמעות היא שלומדים בו על מצוות היחוד-
ה' אחד- להבין שאין שום דבר נפרד מה', ואפילו משהו שנראה כאלו הוא כף. ונלמד כיצד זה וכך נוכל
שתהיה אמונה בה'.

קודם כל האדמו"ר הזקן אומר שישנן שתי דרכים להבין את ענין אחדות ה'. הן רמוזות בפסוקים
"שמע ישראל" ו"ברוך שם.. " האדמו"ר הזקן יסביר את שתי הדרכים (ייחודא עילאה וייחודא תתאה)
בשער היחוד והאמונה.

האדמו"ר הזקן מתחיל בשאלה כדי להראות שאיננו מבינים עדין את ענין אחדות ה'. ישנו פסוק
בתורה שנאמר: "וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד". האדמו"ר הזקן מקשה על הפסוק, האם יש מישהו שחושב שיש עוד אלקים מתחבא מתחת
למים? התורה בטח מלמדת אותנו משהו בפסוק הזה, המראה שה' אחד. (האדמו"ר הזקן יסביר זאת
בהמשך).

אדמו"ר הזקן מתחיל להסביר את הפסוק בתהלים: "לעולם ה' דברך נצב בשמים". הבעל שם טוב
מסביר את כונת הפסוק. "דברך נצב בשמים" הכוונה למלים בהם ה' השתמש כדי לברא את העולם.
עשרת המאמרות (למשל "יהי אור", "יהי רקיע") והמילה לעולם - משמעה לתמיד/ לנצח. שה' תמיד
ממשיך לומר את המלים האלו כדי שהעולם יתקיים. אם ה' יפסיק, העולם פשוט יעלם. כפי שהיה לפני
שה' ברא אותו.

האר"ז"ל אומר שלא רק אנשים צריכים את דבר ה', אלא אפילו דוממים (כמו אבנים) גם צריכים את
החיות, אחרת הם לא יהיו עוד.

הרבי מצביע על כך שלתניא של היום ישנו קשר מיחד לחג השבועות מכיון שמזכיר שלושה צדיקים
הקשורים לחג השבועות-

מִשֶׁה רַבְּנוּ שָׁנְתָן אֶת הַתּוֹרָה - פְּסוּק מֵהַתּוֹרָה "וַיִּזְעַת הַיּוֹם",
דָּוִד הַמֶּלֶךְ- שִׁיּוֹם פְּטִירָתוֹ בְּשָׁבוּעוֹת (יִשְׁנו פְּסוּק מֵהַתְּהִלִּים "לְעוֹלָם ה' דְּבָרְךָ", וְהִבְעֵל שֵׁם טוֹב שִׁיּוֹם
פְּטִירָתוֹ גַּם הוּא בְּשָׁבוּעוֹת (הָאֲדָמוֹ"ר הַזְּקֵן מֵבִיא הַסֵּבֵר מִשְׁמוֹ).

הַיּוֹם יוֹם / ז' סִיּוֹן - יוֹם ב' דְּחַג הַשָּׁבוּעוֹת בַּחוּ"ל, אֲסֵרו חַג בָּאֵה"ק

מחוץ לארץ ישראל, ביום השני של שבועות מברכים בברכת כהנים.
ה"היום יום" של היום מסביר מהם מנהגנו בעת שמיעת ברכת כהנים.

- יש לעמוד עם הפנים לכוונים שונים בשעת אמירת הברכה: כְּאִשֶׁר הַכֹּהֲנִים אוֹמְרִים
"יְבָרְכֶךָ"- יש לפנות עם הפנים לאמצע. במילה ה'- לפנות עם הראש לצד ימין, "וַיִּשְׁמְרֶךָ"
להפנות את הפנים לאמצע. "יָאֵר" לסובב את הראש לשמאל. וְכָךְ לְהַמְשִׁיךְ לְאוֹרֶךְ כָּל הַבְּרָכָה,
יָמִין/ אֲמִצְע/ שְׂמָאל / אֲמִצְע/ יָמִין / אֲמִצְע..
- אומרים תפלה מיוחדת ומבקשים מה' שהחלומות יתגשמו לטובה. הרבי מראה כיצד
אומרים זאת. את הקטע "רבוננו של עולם" אומרים רק כאשר הכהנים שרים את המנגינה לפני
המלים. כאשר הם אומרים את מילות הברכה יש להיות בשקט ולהאזין. אומרים חלק אחד
מהתפלה לפני כל אחד משלשת המלים האחרונות של הברכה. (אפשר לראות היכן מתחיל
החלק הזה בסדור כיון שיש נקודתיים בסיום כל פסוק.
- אחרי ברכת כהנים אומרים קטע המתחיל במלים "אדיר במרום", והרבי מסביר
מתי לומר זאת. אומרים את הקטע מיד אחרי שאומרים את המילה "אמן" לברכה האחרונה
שמברכים הכהנים, כל עוד מכסים בטלית.

סֵפֶר הַמִּצְוֹת / מִצְוֹת עֲשֵׂה רַט"ו

היום בספר המצוות לומדים את אותה מצוה שוב, **מצוות עשה רט"ו**- כל ילד וגבר יהודי צריכים
לערוך ברית מילה.

רַמְבַּ"ם / הַלְכוֹת מִלָּה פִּרְקִים ב', ג' תְּפִלוֹת מְכַל הַשָּׁנָה

ברמב"ם היום אנו לומדים הלכות כיצד לערוך ברית ואלו ברכות לומר.
פרק ב'- מתר לערוך ברית בשבת, אולם יש להכין הכל לפני שבת. אם שוכחים, יש לעשות את הברית
ביום למחרת.

פרק ג'- לומדים אלו ברכות אומרים בשעושים ברית מילה. ישנה ברכה למוהל וברכה לאבי הבן.

מְסִימִים אֶת הַסֵּפֶר הַשֵּׁנִי שֶׁל הַרְמַבַּ"ם!

כתוספת לספר הזה בו למדנו הלכות תפלה, מתחילים לקרא את כל התפלות על פי הסדור של
הרמב"ם. אם תבדקו לעמק תוכלו לראות הרבה הבדלים בין הנסח שבו אנו מתפללים לנסח של
הרמב"ם.

דרכי החסידות / שבועות (בחז"ל)

בסוף החג, כדי להביא את קדשת יום טוב לכל השנה, הרבי תמיד ערך התועדות - וכך גם אנו. שרים את סדר הנגונים של כל הרבנים, כיון שהרביים מצטרפים אלינו כאשר מנגנים את הנגונים שלהם. אומרים דברי תורה וחסידות. היות ושבועות הוא גם יום ההולא של הבעל שם טוב, יש לומר חסידות ממה שלמד. בהתועדויות האלה הרבי דבר על הקפדה באמירת חת"ת (הקשור במיוחד לחג השבועות כפי שלמדנו) ועל חנוך הילדים.